

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 3T/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617012070
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Rusnák
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7617012070.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves JUDr. Radoslav Rusnák na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. apríla 2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

H. Z., X.. XX. X. XXXX v Prešove, okres Prešov, bytom Š. XXX, okres Prešov,
študent Technickej univerzity Košice,

uznáva sa za vinného, že

dňa 15. júna 2017 v čase okolo 16.00 hod. v F., X. Š. M. Č.. A., J. N. P., označenej ako hlavná cesta smerom na obec R., viedol osobné motorové vozidlo značky C. C. U. Č. J.-XXXY, kde na križovatke v blízkosti predajne J. M. C. S. L. Č.. XX, pri odbočovaní doľava na miestnu komunikáciu smerujúcu ku obytným domom, nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motocyklistovi H. M., ktorý viedol motocykel značky T. O. U. Č. R.-XXXAF v protismere po ulici P. Y. R. S. S. R., ktorému pri odbočovaní doľava z rýchlosti 27,3 až 30,2 km/h vošiel do koridoru jazdy, kde zastavil s vozidlom v jazdnom pruhu motocyklistu, pričom však na motocyklistu začal reagovať už v čase, keď začínal s vozidlom odbočovať a ešte sa nachádzal celou šírkou vozidla vo svojom jazdnom pruhu a súčasne motocyklista, ktorý pred reakciou zrýchľoval, pričom zodvihol predné koleso z vozovky, následne na vozidlo Audi reagoval včas brzdením a vyhybaním sa vľavo, z rýchlosti 54,1 - 60,0 km/h, avšak nakoľko motocyklista reagoval na vozidlo Audi A4 počas svojho zrýchľovania - akcelerovania, počas svojej reakcie ešte zvýšil svoju rýchlosť na 57,4 - 63,4 km/h, následne po začatí brzdenia motocykel klesol predným kolesom na vozovku a padol na ľavý bok, motocykel v ležiacej polohe prednou časťou narazil do ľavej čelnej prednej časti vozidla značky Audi A4 a následne narazil aj do zadnej časti tam parkujúceho vozidla značky G. Z., U. Č. C.-XXXCK, vlastníka J. O., kedy motocyklista H. M., telom narazil do pravej prednej časti vozidla značky Audi A4, v dôsledku čoho utrpel výraznú a pretrvávajúcu stratu krvi v dôsledku zlomenín rebier, roztrhnutia sleziny, roztrhnutia až rozdrvenie pečene, ktoré viedli k vzniku šoku po úraze a krvácaní, ktorým po prevoze do Nemocnice Krompachy v ten istý deň o 20.00 hod. podľahol a takto vodič H. Z. konal v rozpore s ustanovením § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

t e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil smrť,

č í m s p á c h a l

prečín usmrtenie podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona a za to

s a o d s u d z u j e

Podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu mu podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona mu ukladá trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces poškodených E.Á. M., X.. XX.X.XXXX Y. Z. C. B. M., X.. XX.XX.XXXX, L. S. Ž. XX, okres Spišská Nová Ves a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a. s., pobočka Košice, Senný trh 1, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 35937874.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podala na tunajší súd obžalobu na obvineného H. Z. pre prečin usmrtenie podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, ktorý je popísaný aj vo výroku tohto rozsudku.

Vo veci prvostupňový súd rozhodol rozsudkom dňa 20. apríla 2018, voči ktorému podal obžalovaný odvolanie, Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 29. 1. 2019 sp. zn. 6To 82/2018 rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V dôvodoch odvolací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že obžalovaný vošiel do jazdnej dráhy motocyklistu, ktorý išiel vo svojom jazdnom pruhu a v dôsledku toho bol nútený brzdiť, následne spadol, narazil do auta obžalovaného, ktoré preletel a dopadol na vozovku. Vzhľadom na uvedené závery odvolacieho súdu, súd v rámci tohto odôvodnenia opakoval skutkové zistenia z hlavného pojednávania.

Obžalovaný H. Z. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, uviedol, že mu je ľúto a snažil sa urobiť všetko preto, aby nehode zabránil. Uviedol, že spolu s kamarátom E. V., ktorý bol spolujazdcom, išiel motorovým vozidlom zn. Audi A4 tak, že prispôboval jazdu okoliu, išiel povolenou rýchlosťou a pomaly a keď išiel odbočiť doľava, pred odbočením zastavil, pozrel sa, či môže odbočovať, následne už odbočoval, a keď zbadal motorkára, tak zastavil, pričom motorkár do neho narazil. Pred odbočením sa teda pozrel, či môže ísť, potom začínal odbočovací manéver, vtedy zbadal motorkára, takže zastavil. Motorkára zbadal asi 20m - 30m od auta, videl ho už iba z motocykla padať. Pred odbočením zastavil ešte v strede svojho jazdného pruhu, v dobe, kedy zbadal motorkára, už bol s autom v protismere, takže zastal.

Svedok C. V. - spolujazdec obžalovaného uviedol, že v tom čase sedel na mieste spolujazdca, s vozidlom prechádzali v F.h cez hlavnú ulicu, na križovatke zastali, rozprávali sa a s obžalovaným ako vodičom sa pozerali do protismeru, no nevideli nikoho. Potom obžalovaný s vozidlom začal pomaly odbočovať, vtedy sa svedok pozrel do protismeru a už len videl motocyklistu, ako do nich narazil. Obžalovaný s vozidlom išiel predpísanou rýchlosťou, v dobe nehody bolo horúco, vonku bolo veľa ľudí, na ceste nebola žiadna prekážka. V dobe odbočovania sa s vozidlom nachádzali už v protismernom jazdnom pruhu, motocykel narazil do spodnej prednej časti vozidla do nárazníka. V dôsledku nehody on sám neutrpel žiadne zranenia. Po nehode obžalovaný premiestnil vozidlo na iné miesto. Viditeľnosť bola dobrá, mali dobrý výhľad na cestu v protismere. Podľa jeho názoru išiel motocyklista rýchlo, uviedol, že si nespomína, či počul zvuk motorky. V momente zrážky auto zastalo.

Svedok E. R. uviedol, že keď išiel so svojim autom zn. Peugeot (v smere jazdy vozidla Audi), videl motocyklistu, ktorý jazdil na zadnom kolese a išiel prakticky rovno na neho v protismernom jazdnom pruhu. Potom už len počul buchot, zastavil na parkovisku a vrátil sa späť, kde videl motocyklistu na zemi, následne prišla záchranka. Automobil obžalovaného si všimol v spätnom zrkadle, boli to však sekundy, ako preletel okolo neho motocyklista a potom počul ten buchot. Pred ním už nešlo žiadne auto,

všimol si, že za ním asi 40m - 50m išlo nejaké auto, hoci tomu nevenoval pozornosť. V dobe nehody nebolo zamračené, nepršalo, cesty boli suché, boli normálne poveternostné podmienky. Podľa názoru svedka motocyklista išiel rýchlo, mal rýchlosť 120 km/h - 130 km/h, počul aj zvuk motorky, čoho sa tiež zľakol. Samotnú zrážku však nevidel. V dobe, kedy ho míňal motocykel, sa s vozidlom nachádzal pred prechodom pre chodcov.

Svedok K. Y. uviedol, že videl, ako vodič auta pred prechodom oproti nemu idúceho motocyklistu, počul zvuk motora a videl ako motocykel akceleroval, následne motocyklista tesne pred prechodom vo veľkých otáčkach zrýchľoval, motorka sa zdvihla na zadné koleso, trošku sa odlepila od zeme, avšak naberala na rýchlosti, čo boli len sekundy. Videl to asi na 10m - 15m od neho, následne v spätnom zrkadle po prechode motorky okolo neho videl, ako za ním idúce vozidlo odbočovalo do protiidúceho jazdného pruhu, vtedy pred nehodou motorkár položil na zem koleso, z tej rýchlosti zadymila predná pneumatika, motorkou vtedy narazil do prednej časti vozidla, pričom motocyklista preletel cez vozidlo smerom na chodník. Vozidlo pri odbočovaní sa už nachádzalo asi v trištvrte protismerného jazdného pruhu. Stalo sa to v krátkom časovom úseku, v krátkom čase, pričom motocyklista išiel na zadnom kolese asi 20m do momentu, kým motocykel nepoložil na zem. Na prechode pre chodcov neboli žiadni ľudia, no v okolí ich bolo dosť, poveternostné podmienky boli dobré.

Svedok X. J. uviedol, že na aute išiel za motorkárom tou istou cestou, motorkár cez mesto púšťal na prechodoch pre chodcov ľudí, za prechodom pridal. Neskôr s autom išiel iným smerom a samotný náraz nevidel. Motocyklista jazdil tak, že mal kolesá na vozovke. Po nehode však zastavil asi 100m od miesta, videl auto zn. Audi, ktoré sa nachádzalo v jazdnom pruhu motocyklistu. Auto odbočovalo, keďže malo vytočené kolesá smerom vľavo, asi polovica auta bola v jazdnom pruhu motocyklistu. Svedok išiel za motocyklistom až ku križovatke pred mestským úradom, potom sa mu motocyklista stratil z očí. Podľa jeho názoru motocyklista jazdil normálnym spôsobom, púšťal ľudí na prechode, kde sledoval, že týchto prechodov prešiel asi na dvoch miestach.

Poškodený J. O. uviedol, že k samotnej nehode sa vyjadriť nevie, keďže tam nebol prítomný. Potvrdil, že jeho auto zn. G. Z. U.. Č.. R. XXXCK stálo na odstavnej ploche na parkovisku pár metrov nižšie, ako sa stala udalosť. Do jeho motorového vozidla nabúrала motorka poškodeného, konkrétne do zadného nárazníka, kde došlo k jeho poškodeniu, ďalej aj k poškodeniu plynovej nádrže a tyčky riadenia a stabilizátora.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec v odbore Doprava cestná Ing. Peter Onderuš, ktorý na hlavnom pojednávaní zotrval na písomnom vyhotovení svojho znaleckého posudku. Znalec pri posudku vychádzal z obsahu vyšetrovacieho spisu, pričom sa zúčastnil vyšetrovacieho pokusu na mieste samom. Znalec analyzoval pohyb motocyklistu a auta zn. Audi, priebeh dopravnej nehody posudzoval aj simuláciou nehodového deja pomocou počítačového programu. Vychádzajúc aj z kamerového systému z miesta činu, resp. v dobe nehody ustálil, že vozidlo zn. C. C. U.. Č.. J. XXXFY sa v čase zrážky nachádzalo natočené k ľavému okraju vozovky, pri odbočovaní vľavo a krížilo - zaberalo celou dĺžkou protismerný jazdný pruh. V čase zrážky vozidlo stálo, resp. sa pohybovalo nepatrnou rýchlosťou do 2 km/h. Nárazom motocykla bolo vozidlo posunuté proti pôvodnému pohybu o cca 0,9 m do polohy, ako bola zaznamenávaná kamerovým systémom pred premiestnením vozidla. Motocykel zn. T. O. XN U.. Č.. R. XXXAF v čase nárazu do vozidla zn. Audi bol výrazne naklonený na ľavú stranu, resp. padal na ľavú stranu. V ležiacej polohe prednou časťou narážal do ľavej čelnej prednej časti vozidla a po náraze sa po ľavom boku posúval do konečnej polohy, kde narazil do zadnej časti zaparkovaného vozidla Daewoo Lanos. Motocyklista telom narazil do pravej prednej časti vozidla zn. Audi a následne bol odhodnený do konečnej dokumentovanej polohy. Motocykel do vozidla narážal rýchlosťou cca 40 km/h. V čase začatia odbočovania vozidla, čo bolo približne v mieste reakcie vodiča auta, sa motocyklista nachádzal približne 36,7m od vozidla zn. Audi. Motocyklista začal reagovať približne 25,5m z rýchlosti 54,1 km/h - 60 km/h, keď oproti idúce vozidlo zn. Audi ešte výrazne neodbočovalo vľavo. Motocyklista reagoval na smerové svetlo vozidla pred odbočovaním. Od reakcie motocyklistu po zrážku ubehol čas cca 2,65 sekúnd, motocyklista reagoval brzdením a vyhybaním sa vľavo. Vodič vozidla zn. Audi reagoval na motocyklistu z rýchlosti 27,3 km/h - 30,2 km/h v dobe, kedy začínal s vozidlom odbočovať vľavo a ešte sa nachádzal celou šírkou vozidla vo svojom jazdnom pruhu. V čase reakcie vodiča sa motocyklista pohyboval rýchlosťou 57,4 km/h - 63,4 km/h, motocyklista sa nachádzal v reakčnej dobe, zrýchľoval a pravdepodobne sa pohyboval ešte so zdvihnutým predným kolesom. Vodič auta reagoval brzdením, čím pred zrážkou vozidlom zastavil v protismernom jazdnom pruhu, od reakcie

vodiča vozidla po náraz ubehol čas 2,2 sekundy. Z technického hľadiska bola reakcia motocyklistu včasná, motocyklista mohol reagovať aj na vysunutie vľavo oprotiidúceho motorového vozidla. Pokiaľ by motocyklista sa pohyboval v čase reakcie rýchlosťou povolenou, t. j. 50 km/h, brzdil by plným brzdným spomalením. Do vozidla by pri páde narážal rýchlosťou cca 22 km/h. Ak by vodič reagoval v pôvodnom mieste z rýchlosti do 15 km/h, zastavil by s vozidlom pred vojením do protismerného jazdného pruhu, nedošlo by k ohrozeniu oprotiidúcemu motocyklistu. Motocyklista by zastavil s motocyklom pred možným miestom zrážky, ak by reagoval v pôvodnom mieste reakcie z rýchlosti do 47 km/h, následne brzdil bezpečným brzdením, pričom by nehrozila strata stability motocykla, pri brzdení by nespadol a nejazdil na zadnom kolese (vyššie riziko straty stability pri brzdení po dopade predného kolesa na vozovku). Príčinou dopravnej nehody z technického hľadiska bolo vojenie vodiča pri odbočovaní vľavo do koridoru jazdy oprotiidúceho motocyklistu a zastavenie vozidla v jazdnom pruhu motocykla. Motocyklista začal reagovať počas zrýchľovania motocykla, po začatí brzdenia motocykla tento klesol predným kolesom na vozovku, následne došlo k pádu motocykla na ľavú stranu. Okolnosť, ako jazdil motocyklista pred nehodou, nemá vplyv s včasnou jeho reakcie, keďže začal reagovať skôr, ako začalo vozidlo vchádzať do koridoru jeho jazdy. Na automobil teda reagoval v čase zrýchľovania motocykla, kedy pokračoval v jeho zrýchľovaní, kde po skončení reakčnej doby došlo k jazde motocykla, ktoré popísal. V dôsledku brzdenia motocykla došlo k jeho pádu na vozovku. Pokiaľ motocyklista jazdil pred nehodou na zadnom kolese, nemal znížený alebo obmedzený výhľad na vozovku pred sebou, keďže podľa kamerových záznamov nebola to jazda úplne so zdvihnutým kolesom, predné koleso bolo zdvihnuté maximálne do výšky 20cm. Jazdný pruh motocyklistu vozidlo Audi prekrylo v dobe zrážky prakticky celý, pretože vozidlo stálo šikmo cez jazdný pruh, v ktorom sa pohyboval motocyklista, čo vyplynulo najmä z kamerového záznamu, z ktorého je vidieť, kde vozidlo zastalo a ako stálo v dobe zrážky. Pokiaľ teda vodič auta zastavil pred odbočovaním, mal možnosť vidieť motocyklistu, jeho technika jazdy odbočením bola nesprávna, pred vozidlom sa nenachádzalo žiadne vozidlo, ktoré by mu zakrývalo výhľad na motocykel. Samotné zastavenie však nie je možné považovať za zlú techniku jazdy ešte pred odbočením z technického hľadiska. V prípade bezpečného brzdenia motocykla mohol zrážke zabrániť len pri rýchlosti nižšej ako dovolenej, čo je 47 km/h. Dopravná nehoda sa stala na priamom úseku cesty, kde nehnuteľnosťami nemali účastníci nehody obmedzené výhľadové pomery. Premiestnenie vozidla Audi na objasnenie nehody nemalo vplyv z dôvodu inštalácie kamerového záznamu, z ktorého sa dala stanoviť poloha vozidla. Vodič motocykla pravdepodobne sa vyhýbal automobilu vľavo pri predpoklade, že vodič vozidla bude pokračovať v jazde ďalej cez vozovku, čiže nechcel sa pohybovať smerom napravo v smere jazdy vozidla. Pravdepodobné však je, že aj v danom prípade by spadol na vozovku, pretože brzdil havarijným brzdením, čo spôsobilo zablokovanie zadného kolesa, resp. pribrzdoval aj predné koleso, motocykel sa stával nestabilný a nasledoval pád, je však pravdepodobné, že motocyklista by nenarazil do vozidla Audi.

Z prečítanej výpovede maloletého H. D. zo dňa 11.10.2017 vyplynulo, že motorkár pred nehodou išiel na zadnom kolese, svedok stojac na chodníku pri parku približne oproti predajni CBA počul najprv zvuk motorky, potom videl, že keď auto vchádzalo na hlavnú cestu, motorkár už nestihol zabrzdiť, predné koleso dal na zem, ale narazil do čierneho auta.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora bol prečítaný znalecký posudok znalcov v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo MUDr. Stanislava Niezňanského a MUDr. Lukáša Hamerlika, keďže neboli pochybnosti o jeho správnosti a úplnosti. Znalci zistili, že poškodený utrpel poranenia, ktoré boli zistené ohliadkou tela, a to zlomeniny IV. a V. rebra vľavo pri mostíku, VIII. a IX. rebra vľavo v prednej pazušnej čiare s prekrvácáním mäkkých tkanív v okolí zlomenín, ložiskové pomliaždenie lalokov oboch pľúc, prekrvácanie podkožia a mäkkých tkanív v podbruší obojstranne, viacnásobné trhliny až rozdrvenie bránicovej aj orgánovej ploche obidvoch lalokov pečene, centrálné roztrhnutie pravého laloka pečene, roztrhnutie pravej obličky s prekrvácáním mäkkých tkanív v okolí roztrhnutia, roztrhnutie pravej obličkovej tepny, zakrvácanie do pravej a ľavej pohrudnicovej dutiny a brušnej dutiny, akútne nedokrvenie vnútorných orgánov, opuch mozgu s mozočkovým kuželom, kožné odreniny a škrabance na rôznych častiach tela, krvné podliatiny na hornej mihalnici, v oblasti koreňa nosa a v podbruší. Bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bol šok po úraze a krvácání v dôsledku polytraumatizmu, následkom čoho poškodený po prevoze do Nemocnice Krompachy dňa 15.6.2017 o 20.00 hod. podľahol. V prípade, pokiaľ došlo k pádu motocykla na ľavú stranu, nevznikli zranenia, ktoré by zistila pitva, predmetné zranenia poškodeného najpravdepodobnejšie vznikli pri náraze motocykla do ľavej prednej časti osobného automobilu, kedy došlo k nárazu prednej až pravej bočnej plochy tela, najmä v oblasti hrudníka a brucha motocyklistu do nádrže a riadidiel motocykla a následne do pravej

prednej časti motorového vozidla. Pri pitve neboli zistené také úrazové zmeny, ktoré by naznačovali pri prejednení motocyklistu kolesami motorového vozidla, resp. ktoré by odôvodňovali iný mechanizmus ich vzniku. U motocyklistu bolo roztrhnutie sleziny, roztrhnutie a rozdrvenie pečene, určujúcimi zraneniami v súvislosti s následnou príčinou jeho smrti. V dobe dopravnej nehody poškodený nebol ovplyvnený etylalkoholom, liekmi a ani drogami, nemal chronické a ani akútne ochorenia, ktoré by prípadne mohli odôvodniť poruchy koordinácie, poruchy vedomia s následnou neschopnosťou riadiť motocykel. Zistené zranenia možno hodnotiť ako poranenia smrteľné pre všeobecnú povahu, k smrti poškodeného došlo aj napriek poskytnutiu odbornej pomoci.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané aj nasledovné listinné dôkazy:

- zo záznamu dopravnej nehody, zápisnice o ohliadke miesta cestnej dopravnej nehody s príslušnou fotodokumentáciou vyplynulo, že k dopravnej nehode došlo dňa 15.6.2017 v čase okolo 16.00 hod. v F. X. M. Č.. A. X. N. P., k dopravnej nehode došlo tak, že vodič motorového vozidla zn. C. C. U.. Č.. J. XXXFY odbočoval vľavo idúc v smere jazdy na obec R. na uvedenej ulici, pričom nedal prednosť v jazde oprotiidúcemu motocyklu zn. T. O. U.. Č.. R. XXXAF Y. H. M., ktorý prechádzal v smere od R. X. R. X. Y.. Motocyklista narazil prednou časťou do prednej časti odbočujúceho motorového vozidla, kde spadol na vozovku,, narazil do pravej zadnej časti osobného motorového vozidla zn. G. Z. U.. Č.. R. XXX M. H. J. O., kde motocykel narazil do tohto vozidla nekontrolovateľne. V dôsledku poranení vodič motocykla zomrel. Zo zápisnice o ohliadke vyplynulo, že rozhľadové podmienky v uvedenom mieste boli dobré, neboli sťažené poveternostné podmienky, kvalita povrchu vozovky bola dobrá, suchá, neznečistená, križovatka bola trojramenná, delenie komunikácie dvojpruhové, prednosť v jazde bola vyznačená dopravnými značkami. Zo zápisnice vyplynuli aj jednotlivé merania vrátane merania vozovky. Z miesta bola vyhotovená fotodokumentácia jednak s pohľadom na ulicu Hlavnú v meste Kropáčy, ako aj detailné pohľady na konečnú polohu motocykla, poškodenie vozidla Audi, ako aj vozidla Daewoo,
- zápisy o dychovej skúške H. Z. C. R. C.X. V. nezaznamenali alkohol v dychu v dobe nehody,
- predbežné lekárske potvrdenia preukazujú, že H. Z. Y. neutrpel žiadne zranenia, predbežné lekárske potvrdenie poškodeného nemalo význam, list o prehliadke mŕtveho v podstate konštatoval smrť poškodeného v súvislosti s nehodou,
- z evidenčných kariet vozidiel Audi vyplynulo, že jeho vlastníkom bol práve obžalovaný, vlastníkom motocykla bol poškodený nebohý H. M., vlastníkom motorového vozidla zn. G. Z. L. J. O.,
- z výsledkov toxikologického vyšetrenia a skríningu vypracovaného MUDr. Vlastou Vyhnákovou vyplynulo, že poškodený nebol pod vplyvom alkoholu a iných návykových látok v dobe nehody,
- z rozhodnutia o zadržení vodičského preukazu ODI Spišská Nová Ves č. ORPZ-SN-ODI-34-033/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2017 vyplynulo, že H. Z. bolo zadržané vodičské oprávnenie dňa 15.6.2017 podľa § 70 ods. 1 písm. a) zákona o cestnej premávke,
- na mieste činu bol vykonaný vyšetrovací pokus dňa 11.10.2017 o 10.30 hod., ktorého výsledky boli spracované do zápisnice s fotodokumentáciou, pokus bol zameraný na objasnenie výhľadových pomerov z miesta vodiča odbočujúceho auta so zameraním aj na jazdu motocyklistu. Vychádzajúc z technického spracovania bolo zistené, že výhľadové pomery z miesta vodiča odbočujúceho auta boli dobré, pričom pred odbočovaním a pri samotnom odbočovaní výhľadu vodiča na protismerný jazdný pruh nebránila žiadna prekážka,
- z úradného záznamu a fotodokumentácie z kamerového záznamu H. J. Y. F. bol zaznamenaný pohyb motocyklistu pred samotnou nehodou, z fotografie č. 3 bolo zrejmé, že motorkár jazdil so zdvihnutým predným kolesom po hlavnej ceste, na fotografii č. 4 bola dokumentovaná poloha motorového vozidla zn. Audi v dobe zrážky, ktoré svojim väčším objemom a prakticky celou pravou šírkou zasahovalo do protismerného jazdného pruhu, automobil nestál kolmo na protismerný jazdný pruh, ale v polohe šikmo, predná časť vozidla sa nachádzala v polovici protismerného pruhu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil tak, ako je popísaný vo výroku tohto rozsudku vychádzajúc aj zo záverov zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu.

Z vykonaných dôkazov, výpovede obžalovaného, vypočutých svedkov, záznamu z dopravnej nehody, zápisnice o ohliadke miesta nehody s náčrtkom a plánom s príslušnou fotodokumentáciou, z kamerového záznamu H. J. Y. F. bolo v konaní nepochybne dokázané, že k dopravnej nehode došlo 15.6.2017 okolo 16.00 hod. v obci F. X. Š. M. Č.. A. X. N. P., ktorá je označená ako hlavná cesta smerom na obec R., kedy vodič osobného motorového vozidla zn. Audi A4 na križovatke v blízkosti predajne potravín CBA a obytného bloku č. 24 odbočoval doľava na miestnu komunikáciu smerujúcu k obytným

domom, vošiel do protismerného jazdného pruhu, v ktorom v tom čase prechádzal motocyklista H. M. na motocykli zn. Yamaha v protismere od obce Slovinky. Nepochybne bolo dokázané, že motocyklista pri nehode utrpel také zranenia, ktoré boli nezlučiteľné so životom všeobecnou povahou, na následky ktorých v ten istý deň o 20. 00 hod. zomrel, ako to vyplynulo najmä zo znaleckého posudku súdnych lekárov, ktorí vykonali ohliadku tela a pitvu poškodeného.

Nepochybne bolo, že vodičom motorového vozidla bol obžalovaný H. Z., ktorý bol vlastníkom motorového vozidla, čo potvrdil aj spolujazdec C. V., na motocykli sa neviezla ďalšia osoba. Účastníci nehody nepožili alkohol alebo iné návykové látky.

Obžalovaný nenamietal, že k samotnej zrážke došlo v dobe, kedy odbočoval do protismerného jazdného pruhu, pričom keď zbadal motocyklistu, v snahe vyhnúť sa zrážke s vozidlom zastavil už v protismernom jazdnom pruhu, motocyklista však do neho narazil, motorka následne odletela do odparkovaného vozidla (poškodeného O.). Takýto popis nehodového deja bol v súlade s tým, čo zistil znalec Ing. Peter Onderuš, že v dobe odbočovania vozidla do protismerného jazdného pruhu, motocyklista po začatí brzdenia padol na ľavý bok s motocyklom, motocykel v ležiacej polohe prednou časťou narazil do ľavej čelnej prednej časti vozidla, následne motocykel samovoľne narazil do odparkovaného vedľa stojaceho vozidla značky Daewoo Lanos vlastníka J. O.. Motocyklista pritom svojím telom narazil do prednej pravej časti motorového vozidla, na fotodokumentácii k nehode boli zaznamenané viditeľné poškodenia oboch motorových vozidiel a motorky, čo neodporovalo takýmto zisteniam o priebehu zrážky. Mechanizmus vzniku zranení poškodeného na podklade znaleckého posudku znalcov z odvetvia súdneho lekárstva pritom nevyvrátil takýto priebeh nehody, práve naopak bol v súlade so zistením, že motocyklista po páde narazil prednou až pravou bočnou plochou tela, najmä hrudníkom a bruchom, do nádrže a riadidiel motocykla a následne do pravej prednej časti motorového vozidla.

Obžalovaný však svoju vinu poprel poukazujúc, že si počínal v podstate obozretne a opatrne. Na svoju obranu uviedol, že pred odbočovaním šiel pomaly, predpísanou rýchlosťou, na križovatke zastavil, pozrel sa, či niečo oproti nejde, a keďže nič nevidel, začal odbočovať do protismerného jazdného pruhu, a keď zbadal motorkára, zastavil, vtedy do neho motocykel narazil.

Obhajca v záverečnej reči na obranu obžalovaného uviedol, že nehodu zaviniel motocyklista, ktorý jazdil na zadnom kolese pred zrážkou nepovolenou rýchlosťou, čo potvrdili svedkovia, nikto si nemôže touto jazdou vynucovať prednosť v jazde, jazda motocyklistu bola preto pre vodiča nepredvídateľná. K dopravnej nehode by nedošlo, ak by motocyklista jazdil predpísanou rýchlosťou, zo strany obžalovaného nedošlo ani k nedbanlivostnému konaniu, zastavením automobilu umožňoval motocyklistovi prejsť. Motocyklista musel automobil zbadat' neskoro, určite mu bránila v rozhlade motorka, nádrž (pri jazde so zdvihnutým kolesom), preto v dobe nehody brzdil nehodovým brzdením, a teda zadnou brzdou, keďže predné koleso mal vo vzduchu. Po dopade predného kolesa na vozovku v dôsledku brzdenia došlo k nárazu, motorové vozidlo sa nachádzalo v tom čase na začiatku odbočovania, keďže k nárazu došlo do prednej ľavej strany motorového vozidla, čo znamená, že motorové vozidlo bolo tesne a čiastočne v protismernom jazdnom pruhu. Obžalovaný teda reagoval správne, primerane okolnostiam a nehode sa snažil zabrániť v dobe, kedy videl, že sa na neho „rúti“ motorka na zadnom kolese. Na ceste bol aj prechod pre chodcov, na ktorý reagoval vodič auta primerane na rozdiel od motocyklistu.

K tejto obrane súd uvádza nasledovné: súd sa stotožnil so znaleckým posudkom znalca Ing. Petra Onderuša, ktorý dostatočne presne a objektívne analyzoval priebeh nehodového deja. Stotožnil sa s určením, že príčinou dopravnej nehody bolo vojdenie vodiča pri odbočovaní vľavo do koridoru jazdy oprotiidúceho motocyklistu a zastavenie vozidla v jazdnom pruhu motocykla. Inými slovami, bol to práve vodič - obžalovaný, ktorý skrížil cestu motocyklistovi, ktorý pri jazde neodbočoval, nevychýľoval sa zo svojho jazdného pruhu, resp. neprechádzal do protismerného jazdného pruhu a žiadnym spôsobom neohrozoval vodiča motorového vozidla. V dôsledku vojdenia do jazdnej dráhy, bol motocyklista nútený brzdiť, následne spadol a narazil do auta obžalovaného. Motocyklista idúci vo svojom jazdnom pruhu nemal zákonnú povinnosť obchádzať autá, ktoré ho obmedzili tým, že mu vošli do jazdnej dráhy. Za nelogické považoval tvrdenia obhajoby, že motocyklista si „vynucoval prednosť v jazde“, keďže on ju aj reálne mal, obžalovaný mohol a mal predvídať, že v protismernom jazdnom pruhu v obci v danej dobe budú jazdiť účastníci cestnej premávky.

Hoci popis nehodového deja z pohľadu jazdy motocykla obhajobou bol v súlade aj so zisteniami znalca (zdvihnuté predné koleso pred nehodou, nehodové brzdenie, pád na vozovku a náraz do vozidla), súd považoval v rozpore s dokázanou skutočnosťou, že vozidlo v dobe zrážky sa nachádzalo na začiatku odbočovania, pričom bolo iba „tesne a čiastočne v protismernom jazdnom pruhu“. Uvedené vylučuje aj kamerový záznam z tej doby, z ktorého bola zrejmá konečná poloha vozidla po zrážke (ešte pred jeho premiestnením na iné miesto po nehode), z čoho možno bezpečne ustáliť, že vozidlo sa v čase zrážky nachádzalo natočené šikmo k ľavému okraju vozovky v súvislosti s odbočovaním a zaberalo celou dĺžkou protismerný jazdný pruh. Posunutie vozidla nárazom bolo nepatrné, oproti pôvodnému pohybu o cca 0,9 m do polohy, ako to vyplynulo zo znaleckého posudku. Súd preto zistil, že automobil vytvoril pre motocyklistu takú prekážku, na ktorú bol nútený rýchlo reagovať, a preto mu nemožno pričítať, že automobilu sa nevyhol jazdou napr. na pravom kraji svojho jazdného pruhu. Nelogickosť obhajoby spočívala v tom, že pokiaľ by skutočne auto sa nachádzalo v protismernom jazdnom pruhu iba „tesne a čiastočne“, k nehode by nedošlo, pretože motocyklista by plynulou jazdou bez zmeny svojej jazdy automobil minul. To iba potvrdzuje príčinu nehody, ktorou bolo vojsenie automobilu do koridoru jazdy motocyklistu ako je už uvedené vyššie.

Hoci obžalovaný tvrdil, že pred odbočovaním zastavil, čo potvrdil jeho spolujazdec C. V. (ostatní svedkovia jazdu automobilu nesledovali), súd tomu neuveril, keďže v prípade ak by sa tak stalo, motocyklista by nemal dôvod reagovať na odbočujúce vozidlo, keďže by mu nevytvorilo žiadnu prekážku. Z pohľadu vodiča však by tento musel nutne vidieť motocyklistu idúceho v protismernom jazdnom pruhu (aj keď tento jazdil nad povolený limit), vzhľadom na dobré výhľadové a poveternostné podmienky, a pokiaľ napriek tomu začal odbočovať, dokazovalo by to, že vodič dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke a nereagoval na prichádzajúceho motocyklistu. Tomu nasvedčuje aj fakt, že všetci svedkovia popísali jazdu motocyklistu ako jazdu „hlučnú“ na rozdiel od obžalovaného a napr. aj svedka C. V., ktorý potvrdil, že s obžalovaným sa rozprávali pred nehodou v aute. Súd vyhodnotil jazdu obžalovaného na rozdiel od obhajoby preto tak, že nebola správna a primeraná okolnostiam, resp. danej dopravnej situácii. Nemožno opomenúť ani to, že po jazde bezdôvodne presunul motorové vozidlo na iné miesto. Napriek tomu výsledky dokazovania z miesta činu poskytli objektívny a dostatočný podklad pre vyhodnotenie príčiny dopravnej nehody.

Nemožno tiež opomenúť, že havarijným brzdením nie je brzdenie zadnou brzdou motocykla, ale tzv. kritické brzdenie, ktorým sa dosahuje plné brzdné spomalenie (u motocykla aktivovaním zadnej a následne prednej brzdy), pre jednostopé vozidlá predstavuje vždy riziko pádu. Znalcom bolo pritom vyvrátené, že by jazda motocyklistu pred nehodou, a to aj na priechode pre chodcov, ktorý bezprostredne nenadväzoval na miesto nehody, mala vplyv na samotnú príčinu nehody (ktorou bolo vojsenie do protismerného jazdného pruhu automobilom), čo potvrdili aj výsledky vyšetrovacieho pokusu a analýza jazdy motocyklistu z kamerového záznamu. Jazda so zdvihnutým predným kolesom do výšky max. 20 cm nebránila poškodenému vo výhľade pred seba. Zistená rýchlosť motocykla nepatrne presiahla rýchlosť povolenú v obci, a preto uvedená skutočnosť bola zjavne zveličená obhajobou použitím napríklad slov „rútil sa“.

Miesto dopravnej nehody sa nachádzalo na rovnom úseku cesty, v dobe skutku bola dobrá viditeľnosť, a to aj do diaľky. Výhľadové podmienky nebránili obžalovanému, aby nemohol vidieť v protismere prichádzajúcu motoruku, a to bez ohľadu na to, že motocyklista išiel rýchlosťou, ktorá nebola dovolená v obci (max. 50 km/hod). V zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke je vodič okrem iného pri odbočovaní povinný dbať na zvýšenú opatrnosť, čo obžalovaný neurobil.

Obžalovaný preto konal v rozpore s ustanovením § 19 ods. 4 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých predpisov, podľa ktorého vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde protiidúcim motorovým i nemotorovým vozidlám, električkám, chodcom prechádzajúcim cez vozovku.

Pokiaľ išlo o výpovede svedkov, že títo neuvádzali žiadne rozporné alebo nové skutočnosti, ktoré by neboli zistiteľné aj z iných dôkazov, napr. kamerového záznamu, znaleckého dokazovania, práve naopak, boli v súlade s týmito dôkazmi. Pokiaľ však hodnotili rýchlosť motocyklistu, zjavne ju odhadom nadhodnotili s prihliadnutím na zvukový efekt motora motocykla. Odvolací súd pritom v odôvodnení uznesenia konštatoval, že výpovede svedkov vo vzťahu k rýchlosti jazdy motocyklistu nie sú smerodajné, ide o subjektívne hodnotenie a nie meranie meracím zariadením.

Odvolací súd ďalej konštatoval, že išlo o dve príčiny dopravnej nehody, a to zo strany obžalovaného - nedanie prednosti v jazde protiidúcemu motocyklistovi a zo strany motocyklistu prekročenie maximálne povolenej rýchlosti v uzavretej osade. Zdôraznil, že je potrebné zohľadniť aj vplyv rýchlosti jazdy motocyklistu, ktorá prispela ku vzniku dopravnej nehody, a teda zohľadnil podiel oboch účastníkov nehody na jej vzniku, a to i z pohľadu, či u obžalovaného došlo k naplneniu znaku spáchania činu závažnejším spôsobom konania, teda porušeniu dôležitej povinnosti ako účastníka cestnej premávky.

V tomto smere prvostupňový súd poukazuje na to, že v zrušenom rozsudku zohľadnil spoluzavinenie motocyklistu, ktoré vyhodnotil ako nepatrné, pričom aj po zrušení veci nedospel k iným záverom, ktoré preto opakuje z pôvodného rozsudku: „Súd však vzhliadol aj nepatrné spoluzavinenie motocyklistu zavinené rýchlosťou jeho jazdy (57,4 km/h - 63,4 km/h) nad zákonom povolený limit pre jazdu v obci. Podľa znalca by totiž motocyklista zastavil s motocyklom pred možným miestom zrážky, ak by reagoval v pôvodnom mieste reakcie z rýchlosti do 47 km/h, následne brzdil bezpečným brzdením, pričom by nehrozila strata stability motocykla, pri brzdení by nespadol a nejazdil na zadnom kolese pri nižšej rýchlosti a plnom brzdnom spomalení by motocykel narazil do auta nižšou rýchlosťou. Motocyklista pritom bol povinný dodržiavať všetky povinnosti, ktoré mu vyplynuli ako účastníkovi cestnej premávky, najmä dodržiavať povolenú rýchlosť jazdy. Na druhej strane však nebol povinný ísť rýchlosťou do 47 km/hod, ale do 50 km/hod. Každopádne pri nižšej rýchlosti a plnom brzdnom spomalení by motocykel narazil do auta nižšou rýchlosťou, a preto následok dopravnej nehody nemusel byť taký tragický k akému došlo“. Nemožno opomenúť ani to, že súd už v pôvodnom rozsudku zohľadnil toto spoluzavinenie pri výmere trestu aplikovaním ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Súd dodáva, že najväčší a prevažujúci podiel na nehode a jej smrteľnom následku mal práve obžalovaný, ktorý pokiaľ by nevošiel do protismerného jazdného pruhu a nedonútil motocyklistu reagovať na vzniknutú situáciu jazdou tak ako reagoval, neobmedzil ho v jazde aj zo zistenej rýchlosti, nedošlo by k samotnej nehode (motocyklista by celkom zrejme naďalej pokračoval v jazde vo svojom jazdnom pruhu, pričom by mohol sa pohybovať aj vyššou rýchlosťou akú mal, čím by sa dopustil dopravného priestupku) s tragickým následkom.

Nemožno jednoznačne určiť aké zranenia by utrpel alebo mohol utrpieť motocyklista pokiaľ by išiel nižšou - predpísanou rýchlosťou (ktorá však nebola neprimerane vysoká oproti povolenej rýchlosti v obci), a preto spoluzavinenie motocyklistu súd vyhodnotil v tejto súvislosti.

Keďže vina obžalovaného bola nepochybne a jednoznačne preukázaná, súd ho uznal za vinného.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. je súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

Súd rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu ustálil, že obžalovaný naplnil skutkovú podstatu prečinu usmrtenie podľa § 149 ods. 1 Tr. zákona, pretože inému z nebanlivosti spôsobil smrť. Uvedeného trestného činu sa dopustil tým, že vo vedomej nebanlivosti podľa § 16 písm. a) Tr. zákona vojením do protismerného jazdného pruhu nedaním prednosti v jazde spôsobil dopravnú nehodu, pričom smrť poškodeného nastala v príčinnej súvislosti s týmto konaním.

Zavinenie obžalovaného vyplynulo z toho, že vedel, že takou svojou jazdou ako vodič automobilu môže porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý spočíva v ochrane života a zdravia účastníkov cestnej premávky, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že takého porušenie nespôsobí. Nebezpečnosť konania obžalovaného vyplynula práve z porušenia záujmu chráneného Trestného zákona, ktorý sleduje ochranu života a zdravia ľudí v súvislosti s dodržiavaním dopravných predpisov účastníkov cestnej premávky.

Obžalovaný je slobodný a bezdetný, je študentom Technickej univerzity v Košiciach, býva s rodičmi, z miesta bydliska má dobrú charakteristiku, doposiaľ nebol súdne trestaný, má evidovaný iba jeden dopravný priestupok z 12.7.2016 pre prekročenie rýchlosti jazdy, ktorý bol sankcionovaný pokutou 20,- €.

Pri rozhodovaní o treste súd vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. V zmysle § 34 ods. 3 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä

na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcej okolnosti a trest mu uložil s použitím § 38 ods. 3 Tr. zákona, keďže obžalovanému prevažuje pomer poľahčujúcich.

Súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, príťažujúcu okolnosť nezistil. Obžalovanému prevažuje pomer príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, a preto mu súd vymeral trest v sadzbe zníženej na hornej hranici o jednu tretinu.

Pre naplnenie účelu trestu s prihliadnutím na nenapraviteľný následok, ktorý zavinił, mu súd uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Na posilnenie účelu trestu mu súčasne mu uložil aj primeraný trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v dolnej polovici trestnej sadzby pri zistení poľahčujúcej okolnosti obdobne ako u trestu odňatia slobody, keďže trestná činnosť bola spáchaná pri riadení motorového vozidla.

S uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal poškodených na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku, keďže škoda by mala byť primárne hradená zo zákonnej poisťky motorového vozidla jednak pre poškodených a jednak pre zdravotnú poisťovňu ohľadom všetkých žiadaných nárokov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.